

Zacheus

Lk 19,1-11

Zacheus – to, čo o ňom čítame, pôsobí veľmi sympaticky. Lukáš ho predstavuje, ako chce vidieť Ježiša. To nie je nič mimoriadne. Ježiša chceli vidieť všetci. Ak si všimneme gr. text, tak by sme sa mohli pri slove „chcel“ trochu zastaviť. Má viac významov a preklady sa líšia. Dzeteó znamená hľadať v doslovnom aj prenesenom zmysle napríklad skúmať, uvažovať, vyšetrovať, usilovať, požadovať. Hebr. b-k-š, dychtiť, hľadať, prehľadávať, domáhať sa, snažiť sa, d-r-š bádať, dychtiť, pátrať, vyšetrovať, byť pozorný. To už naznačuje viac. Ak sa Zacheovo jednanie zdá byť spontánne, tak toto slovo naznačuje, že jednal spontánne až od určitého bodu. Od momentu, keď povedzme zistil, že je malý a ak chce využiť príležitosť, keď Ježiš prechádza cez mesto, tak musí rýchlo niečo urobiť. Jednoducho vylezie na strom.

Keď Ježiš sedí v jeho dome, Zacheus urobí prehlásenie: „Hľa Pane, polovicu majetku rozdám chudobným a ak som niekoho okradol, vrátim to štvornásobne“. Zacheus je opäť spontánny. Je silne dotknutý prítomnosťou a osobou Ježiša. Ježiš tu nič nekáže, hovorí málo. A predsa, človek - hriešnik (ako my všetci), je pohnutý zmeniť svoj dovtedajší život. Muselo v ňom byť veľa vecí, ktoré sa ani jemu samému nepáčili. Teraz, keď bol Ježiš v jeho dome a cítil silu tejto prítomnosti, všetko to z neho vyletelo, až sa možno sám čudoval, čo to hovorí.

Ježiš hovorí málo, vlastne až na koniec, aby dal všetkému správny pohľad. Jeho slová sú naozaj dôležité. Ak by ich nepovedal, tak by si všetci okolo mysleli, že Zacheus sa zbláznil. Alebo by hľadali rôzne príčiny Zacheovej štedrosti. Ľudia, zvlášť zaujatí proti niekomu, si vedia aj najlepšie úmysly vysvetliť po svojom. Ale je tu Ježiš a Jeho slová majú silu. Pre Zachea sú potvrdením, uistením po akom túži každý z nás, ktorí slúžime a konáme skutky viery. Myslím, že Zacheus ich

potreboval počuť a dobre si ich pamätať, lebo iste veľmi skoro naňho prišli skúšky. Možno práve v ten večer stratil svoj úrad. Zároveň však získal svoj život a zaslúbenia pre svoj dom.

Opozícia - daňovníci. Príbeh si všima opozíciu. Nechce ju ignorovať. Rozhnevaná spravodlivosť a nenávisť voči Zacheovi mali už aj osobný rozmer. Je to tak, čím viac nám niekto robí zle a utláča nás svojím úradom, tým bližšie sme k tomu, aby sme toho človeka nenávideli. Ježiš učí v tomto príbehu, že Boh miluje hriešnika a zároveň nenávidí hriech. Rozlišuje medzi hriechom a hriešnikom. Pekne to vidno v príbehoch o kráľovi Davidovi. Jeho boj s Absolomom, jeho zápas so Saulom nie je poznačený osobnou nenávisťou. Len tak môžeme premôcť svojich nepriateľov, že ich budeme milovať.

Podstatou tohto príbehu je to, čo na konci hovorí Pán Ježiš. „Dnes sa dostalo spasenie tomuto domu, pretože je aj on synom Abrahámovým.... lebo Syn človeka prišiel hľadať a spasiť čo bolo zahynulo“

Krásou tohto príbehu je spontánne jednanie Zachea. Nič nechcel. Nie je tu žiadna diplomacia, vyjednávanie a presvedčanie, žiadne úklady, ale úprimné jednanie človeka, ktorému sa splnila túžba vidieť Ježiša. A ako Boh vždy pridá k našim dobrým túžbam, aj Zacheus dostal viac, ako si prial. Ježiš sedel s ním za stolom v jeho dome.

Výzvou tohoto príbehu je milovať láskou, ktorá je Božia. To znamená robiť rozdiel medzi hriešnikom a hriechom. Aj keď sú tieto veľmi spojené, existuje medzi nimi rozdiel a ignorovať ho by nám dávalo priestor rozvíjať nenávisť voči ľuďom namiesto toho, aby sme ich milovali. Amen.

Róbert Zachar

Viliam Rác

Božie ramená

... v nich sa
skrývam
v časoch zlých.
Keď satan-
večná hyena,
striela šípy
do ranených.

Pane, Tvoje
pohladenia,
Tvoje ramená
ma chránia
pred podlosťou
padlého anjela.

Moja duša
chce byť spasená,
okovy zlámať - satana
v časoch ťažkých, zlých.

Pane, Tvoje
ramená...,
keď ich cítim,
chcem s Tebou
žiť -
stále večne
do neba
volať, prosiť,
ísť.

Nakoniec viac si mi
ako chleba,
bez ktorého neviem
žiť.

VÄČŠIE, SILNEJŠIE, OHROMUJÚCEJŠIE A LEPŠIE

Vo všetkých oblastiach nášho života je cítiť istú prirodzenú príťažlivosť k slovíčku „VIAC“. Politické strany chcú viac voličských hlasov, firmy viac príjmov, zamestnanci viac dovolenky... Náš šatník sa na jar musí prispôsobiť najnovšej móde. Nové auto musí byť pohodlnejšie, rýchlejšie, no najmä úspornejšie. Plat musí neustále stúpať, pretože už na vyplnenie čakajú ďalšie želania. – Možno by nám dobre padol materiálny pôst?

Aj duchovná oblasť sa len ťažko vie ubrániť trendu „viac“. V ktorom zbore sú krajšie kázne, strhujúcejšie bohoslužby, vhodnejší priatelia, lepšia besiedka? Niektorí túžia po zmocňujúcejšom pôsobení Božieho Ducha. Ľudia chcú viac prežívať Božiu prítomnosť. – Kto sa odváži odporučiť duchovný pôst?

Zážitky a skúsenosti s Bohom v Biblii, ktoré priniesli zmenu, akoby pretínajú našu nekonečnú špirálu „viac“. Mojžiš chce hľadiť priamo na slávu Hospodinovu, Ten ho však prikrýva rukou. Eliáš nestretáva Boha ani vo víchrici, ani v zemetrasení či ohni, ale „len“ v ľahúčkom vánku.

Pôst pôsobí oslobodzujúco na dušu, oslobodzujúc od vždy rýchlejšie sa točiacej špirály „viac, silnejšie, ohromujúcejšie, lepšie...“. Božie Slovo to všetko preráža a moja duša nachádza odpočinutie.

Patrick Streiff, biskup

ZATVORENÉ DVERE

Náš biskup Patrick Streiff je veľmi často na cestách. Musí sa starať spolu o 14 krajín. Práve odcestoval na viac dní a nebude v túto dobu „prítomný“ ani v tejto rubrike. Budete čítať ďalej, aj keď tento článok píše len „služobník“ kancelárie biskupa?

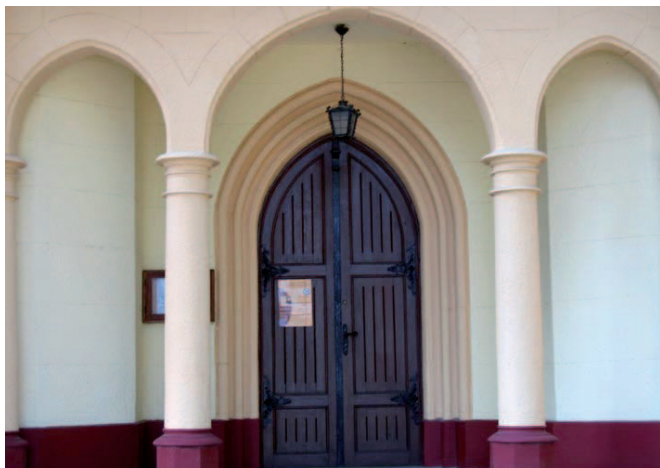
Viete, moja práca má mnoho podôb, no najčastejšie sedím v kancelárii. Preto, kedykoľvek sa len dá, idem cez obednú prestávku do neďalekého fitness centra, aby aj moje telo dostalo trochu zabráť. Nie som v tejto činnosti však úplne dôsledný, nakoľko kvôli šetreniu času chodím do fitness centra namiesto po schodoch, výťahom...

Posledne, keď som sa k výťahu uberal, zahliadol som ešte jeho otvorené dvere, pridol som do kroku a o chvíľu som už bežal, aby som to stihol. Nie som však už najmladší, a tak sa mi dvere zatvorili priamo pred nosom. Výťah som už nemal šancu zastaviť. Bol preč a ja som prepásoval šancu. Ako som tam tak mierne našťvaný stál a zblízka hľadel na zatvorené dvere, takmer mi úplne uniklo, že dvere vedľajšieho výťahu sú doširoka otvorené.

So zatvorenými dverami sa stretávam aj vo svojej práci: Márne hľadanie pozemku pre novú modlitebňu, zamietnuté vízum, chýbajúce financie pre pracovníkov... Ale aj uši bývajú často uzavreté rozhovorom a srdcia Božej lásky.

Nech nám Boh pomáha v tom, aby sme nemeditovali nad zatvorenými dverami, ale boli pripravení ísť aj novými cestami, ktoré sa pred nami otvárajú. Odvážme sa urobiť kroky vo viere a v nádeji na to, že tam už na nás čaká vzkriesený Kristus.

Urs Schweizer
z nemč. filip

„Naučil som sa vystačiť s tým, čo mám.“ (F 4, 11)

Priemerný človek je denne bombardovaný okolo 300 reklamami, ktoré mu sľubujú všetko možné, od belších zubov až po rýchlejšie autá. Je to mega-miliardový priemysel, ktorý je vytvorený tak, aby nás nalákal na to, čo predáva. Ale za tým je jemný odkaz. Jedným slovom, je to nespokojnosť a vyžiera nás tým, že v nás vytvára túžbu za väčším, lepším, mať viac. Biblia hovorí: „Veď nič sme si na svet nepriniesli a nič si ani nemôžeme odniesť. Uspokojíme sa s tým, že máme čo jesť a čo si obliecť.“ (1Tim 6, 7-8) Znie to dosť jednoducho: Jedlo na jedenie, šaty na oblečenie, miesto na spanie. Ale to, ako žijeme, to neukazuje. Keď sa Rockefeller pýtali: „Koľko treba na to, aby bol človek spokojný?“, odpovedal so zriedkavým ohľadom: „O trochu viac, ako má teraz.“

Takže znamená spokojnosť nezadávať si ciele alebo mieňť vyššie? Znamená to nemať radosť z pekných vecí? Nie, znamená to len nechať, aby ťa všetky tieto pekné veci „vlastnili“. Učiť sa byť spokojným je proces. Preto Pavel povedal: „Naučil som sa vystačiť s tým, čo mám. Viem žiť skromne a viem aj oplývať. Všade a všetko som sa už naučil: Byť sytý aj hladovať, mať hojnosť i núdzu trpieť.“ (F 4, 11) Pavol majstrovsky zvládol umenie radovať sa z čohokoľvek, čo mu prišlo do cesty tým, že povedal: „To nie je nevyhnutné. Dokážem bez toho žiť.“ Pavol, ktorý povedal Timoteovi, aby nasledoval jeho príklad, sa práve tešil z hot-dogu ako zo sviečkovice, dovolenky na Riviére alebo pod mostom, voza vykladaného diamantmi a pokrytého zlatom so zamatovými vankúšikmi alebo špinavého krívajúceho somára. Jeho zameranie bolo presne na cieľ. Držal každú pozemskú „vec“ veľmi uvoľnene. A to by si mal aj ty!

Bob Gass, uverejnené s povolením z prílohy časopisu Nahlas

Etiópia - ako ju nepoznáte

II. časť

Skutočný príbeh z misijnej cesty

Misrach Centrum

Práve v hlavnom meste Addis Abeba začalo pred viac ako 25 rokmi svoju prácu Misrach Centrum (MC). Je to nešťastná organizácia, ktorú založila Misia na Níle v roku 1982. MC slúži dospelým ľuďom so špeciálnymi potrebami. Sú nevidiaci, nepočujúci, nemí a inak fyzicky znevýhodnení. Víziou MC je ekonomická integrácia a sociálna inklúzia ľudí s fyzickou odlišnosťou. Svoje ciele sa snaží dosiahnuť:

- tréningom a rehabilitáciou dospelých so znevýhodnením
- snahou dopomôcť im stať sa produktívnymi a zodpovednými občanmi ich krajiny
- poskytovaním finančne výhodných okuliarov pre jednotlivcov a nemocnice s pacientmi so zrakovým problémom
- zlepšením príjmu a vytváraním pracovných možností pre ľudí so špeciálnymi potrebami
- podporou a prispôbovaním vhodných technológií pre ľudí so znevýhodnením.

V MC ľudia so špeciálnymi potrebami vyrábajú rôzne predmety ako: Kefy, metly, drevené hračky, puzzle, vešiaky, svietniky, sviečky z včelieho vosku, pyžamá, detské oblečenie, obrusy, tašky, pohľadnice, rámy na okuliare a sklá kvalitne vyrobené podľa predpisu lekára.

Špeciálnou súčasťou MC je škola pre dospelých nevidiacich. V piatich triedach sa nevidiaci a ľudia so zrakovými problémami učia písať a čítať amharsky a anglicky v Braillovom písme. Tiež študujú aritmetiku, zdravotnícku starostlivosť atď. Stovky dospelých úspešne ukončili program počas niekoľkých uplynulých rokov. Po ukončení študenti dostanú podporu na živobytie a ďalšie vzdelávanie v normálnom školskom systéme. MC sa nestará len o fyzické a sociálne potreby ľudí, ale svojim kresťanskými aktivitami ponúka pomoc pre celú osobnosť človeka.

Ato Amare

Riaditeľom MC je od jeho založenia nevidiaci Ato Amare (Ato v amharčine je titul a znamená „pán“). Amare ako 13-ročný chcel s kamarátmi sledovať futbalový zápas, ale nepustili ich dnu, tak vyliezli na plot, odkiaľ zápas sledovali. Slnecná žiara ostrého afrického slnka sa hodiny odrážala z plechovej strechy. Amare začal večer cítiť ostrú bolesť. Rodičia ho nezobrali do nemocnice, keďže tam sa chodí len naozaj v súrnych prípadoch. Po

dvoch mesiacoch zrazu nevidel nič. Tentoraz ho zobrali k lekárovi. Jedno oko sa podarilo na dva roky zachrániť. Ako 15 ročný úplne oslepol. Dostal sa do Švédskej evanjelikálnej školy pre nevidiacich v Addis Abebe. Následne chodil štyri roky na strednú školu a neskôr na univerzitu v Addis Abebe, kde študoval históriu. Po ukončení vysokoškolského vzdelania ho nemecký cirkevný zbor zamestnal ako koordinátora pre rehabilitačný projekt pre nevidiacich. V roku 1982 založil spolu so Švajčiarskou misiou na Níle, Misrach centrum. Amareho rodičia boli ortodoxní etiópski kresťania, ale on sa stal evanjelikom vďaka školám, kde sa dostal k evanjeliu, k Biblii. Postupne mohol duchovne rásť. Naučilo ho to určitej disciplíne, ako sám vraví: „Naučil som sa báť Hospodina.“ Pokým mnohí z jeho priateľov sa stali opilcami, žijúcimi svoj život tak ako prišlo, Amare mohol hovoriť: „Boh zmenil môj život.“ Túžil sa vzdelávať, využiť to, čo sa mu dostalo.

Ako 33 - ročný sa oženil. Jeho priateľ ho zoznámil s jeho budúcou manželkou. Ato Amare zastáva názor, že nevidiaci ľudia by mali mať vidiacich partnerov, čo platí aj pre inak znevýhodnených.

Ich manželská láska rastie. „Dnes by som si nevedel predstaviť žiť bez svojej ženy a troch dcér“ hovorí Amare. Dcéry boli vedené k viere a aktívne sa zapájajú v sociálnej službe. Okrem toho sa Ato Amare staral a prijal ako za svoje aj iné deti. Napríklad Mamuš prišiel k nemu ako štvorročný chlapec a vychoval ho ako svojho syna. Tiež v spoločnej domácnosti žije aj manželkina sestra a jej dcéra.

V roku 1995 rozbehol sociálny program Švajčiarskej misie, ktorý sa snaží podporiť nevidiacich mladistvých alebo dospelých v štúdiu. Viac ako 24 z nich skončilo vysokú školu, 12 je na nadstavbe a mnohí iní študujú na stredných školách. V škole pre nevidiacich viac ako 300 ľudí dostalo certifikát z Braillovho písma.

Ato Amare mi pri jednom z rozhovorov povedal: „Viem, že som mal byť slepým. Vôbec to neľutujem. Boh ma tak viedol v živote, aby som mohol pomôcť stovkám ďalších nevidiacich a inak znevýhodnených, ktorí by inak boli odkázaní na ulicu, či smrť.“

Podľa tohto Ato Amare aj žije. Jeho ochota pomôcť nie je obmedzená pracovnou dobou alebo financiami centra, je to jeho životné poslanie. Aj to je dôvodom, prečo každý deň vstáva a ide do roboty, hoci by už mal dosť prostriedkov na pohodlný život doma. To je dôvodom prečo jeho pracovná doba nekončí o štvrtej poobede, ale jej záverečná závisí od potreby ľudí. Preto aj napriek mnohým sklamaniam, problémom s personálom, so štátom, s byrokraciou, aj s vlastným zdravím, dokáže Ato Amare znova vstať a kráčať v ústrety budúcnosti.

Pred niekoľkými rokmi sa jeden nevidiaci, žijúci asi v 180 km vzdialenej dedinke sa dopočul, že v hlavnom meste existuje Amare, ktorý pomáha nevidiacim a kde existuje šanca pre dospelých aby sa naučili Braill. Dlhé dni mu trvalo, kým sa dostal do Addis Abeby. V tomto meste divokej dopravy a takmer žiadnych chodníkov, týždeň blúdil tento nevidiaci muž a pýtal sa na Ata Amareho. Je dôležité pripomenúť, že meno Amare je veľmi bežné v Etiópii. Nakoniec ho našiel. Jeho nezlomná viera a vytrvalosť ho doviedli k cieľu. Naučil sa Braill a mohol pokračovať v štúdiu aj ďalej. Dostal nádej.

Klára Uhrinová, študentka na KETM, red.krátené

Nová pieseň

Na školení v Seredi (v novembri 2007) končil br. Procházka svoje zamyslenie slovami: „Dávame priestor novej piesni v našich zhromaždeniach? Zaujímame sa o nové piesne, či už naše slovenské alebo zahraničné? Nedáva Ti Pán novú pieseň, ktorú máš – v pokore a kriticky – predložiť druhým kresťanom?“ Odvtedy som nad tým častejšie rozmýšľala a s niektorými sme o tom v zbore hovorili. Preto ma milo prekvapilo, keď br. Luboš Tagaj pripravil pre okolité zbory seminár o hudbe a speve s názvom „Nová pieseň“. Stretnutie sa konalo 28. 2. – 1. 3. na chate v Modre – Piesku a celkovo sa ho zúčastnilo 35 ľudí, hoci nie všetci tam mohli byť celé tri dni. Škoda, že očakávaní Bratislavčania nakoniec neprišli. Pobyt sme mali čiastočne sponzorovaný firmou Olmed, za čo ďakujeme! Okrem chvál a vyučovania boli v programe i dielne. Mali sme napísať svoj oblúbený Žalm a potom ho prerozprávať do súčasného zrozumiteľného jazyka. Jeden brat napísal: „Hospodin je môj šéf, on sa o mňa postará...“ (Ž 23,1).

A čo sme počuli vo vyučovaní Marka Brunera o ŽIVOTNOM ŠTÝLE CHVÁLIČA? Pán Boh chce, aby s Ním mal každý človek osobný vzťah. Dávid chce každý deň vidieť krásu Božiu (Ž 27, 4). Je veľa vecí, ktoré chcú ukradnúť našu pozornosť od rána do večera: Internet, časopisy na benzínovej pumpe, reklamy v schránke...). Ale Dávid chce hľadať na krásu Hospodinovu, chce mať Jeho prítomnosť každý deň, to znamená kontakt, konverzáciu. Vo verši 8 píše, že máme hľadať Božiu tvár. My niekedy hľadáme iba Božiu ruku, aby nám pomohla, uzdravila... To nie je zdravý vzťah, ktorý chce iba brať. Treba budovať zvyk – mať obecnosť s Bohom každý deň. Hovorí s Ním tvárou v tvár a má osobný vzťah. A čo robí SPRÁVNÝ CHVÁLIČ? Správny chválič má slobodu v Duchu a čerpá

zo studne Ducha Svätého, aby aj iní mohli byť obcerstvení. Má mať túžbu ísť dopredu, nemá byť spokojný s tým, čo bolo minulé rok. Nemá ohovárať a hnevať sa, lebo tam chvály nebudú mať účinok. A ako sa obliekať? Náušnice na nos a nožnice na pupok? My musíme mať inú úroveň, dievčatá sa nemajú obliekať ako prostitútky. Naše ústa nemajú byť odpad! My musíme byť iní, dôveryhodní a zodpovední!

Z vyučovania Janka Tagaja som si zapísala:

♥ Chvála je uvedomenie si, kým pre nás Boh je.

♥ Chvála vyvyšuje terazšie i minulé Božie skutky.

♥ Chvála je obeť, ktorá sa Bohu páči.

Ďalej vysvetľoval sedem slov chvály (Yadah, Halal, Tehillah, Barak, Zamar, Šabach, Towdah).

Luboš Tagaj sa zamerl na Žalm 137, ktorého názov je „Pri babylonských riekach.“ Ak žijeme iba zo spomienok, je to na plač. Harfa – to je radosť, služba. Ľudia zavesili svoje harfy na vrby a nehrali, možno preto, že nemali silu, boli v zajatí. Verš 5 nám ukazuje rozhodnosť: Keď nemám hrať na Božiu slávu, tak nebudem hrať pre nikoho! Pre Nabuchodonozora hrať nebudem! Pre spevákov je verš 6 – ak nebude prítomnosť Božia v zhromaždení pre nás vrcholom, nech stratím schopnosť spievať. Pri tomto spevákovi vidíme svätosť. Je to radikálne. On chce spievať iba na Božiu slávu. Je pre nás vzorom. Toto by malo byť v našom srdci. Je Jeruzalem – Boh – zhromaždenie vrcholom našej radosti? Ak áno, tak sa nebudeme hanbiť prejavovať radosť, zakričať. Keď hudobníci hrajú pod pomazaním Ducha svätého a ich vyznaním je: Pane, chcem hrať pre Teba to najlepšie, keď ide tá hudba k Stvoriteľovi, tak potom sa niečo cez tú hudbu deje. Keď z hudby príde uctievanie, keď niekto vylieva svoje srdce pred Bohom, tak to cítiť.

Žena prišla k Ježišovi, kľakla si k Nemu a rozbila nádobu. Prišlo síce pohoršenie (aj s tým musíme počítat), ale prišla aj vôňa. Ľudia pocítili krásu a niečo sa stane v srdciach iných. Toto by sa malo diať pri chválach.

ANKETA

Ako hodnotíš seminár? Čo ťa oslovilo?

Martin: Veľa sme sa tu naučili, napr. ako skladať hudbu a piesne.

Daniel: Oslovilo ma, že je rozdiel medzi zahraničím piesne a chválou. Nestačí iba hrať a spievať, ale máme chváliť.

Patrik: Snažili sme sa preložiť a potom upraviť anglickú pieseň do slovenčiny, čo bolo dosť ťažké, lebo anglický jazyk má veľa jednoslabičných slov a prízvuky dáva inde, ako slovenčina.

Katka: Páčili sa mi záverečné modlitby za každého jednotlivca.

Maroš: Mne sa páčilo, keď Janko vysvetľoval 7 hebrejských slov chvály a keď sme hľadali v Biblii texty o novej piesni.

Patricia: Mňa oslovilo, čo hovoril Mark, že naozajstný chválič nie je ten, kto spieva v nedeľu na pódiu, ale že náš každodenný život má byť život chvály.

Anka: Páčila sa mi oddanosť mladých a ich tvorivosť. A veľmi sa mi páčila nová pieseň, ktorú sme zložili v posledný deň. Celkovo som bola povzbudená tým, že sme prežili spoločný čas a vidím za dobré takto aj do budúcnosti sa stretávať a tvoriť nové veci.

prípr. mb

Koncert skupiny

JESUS REVOLUTION

18. apríl 2008
Piešťany – Mušľa

Festival LUMEN
6. - 7. jún 2008
Trnava

ÚRYVOK Z 23. TELEŽALMU:
TELEVÍZOR JE MÔJ PASTER,
NIČ MI NECHÝBA

...
VEDIE MA PÔNEISTÝCH
CHODNÍKOCH NEPRÁVOSTÍ

...
KÝM ŽIŤ BUDEM,
DIAEKOVÝ OVLÁDAČ
Z RUKY NEPUSTÍM.

Aký to div, Pán hľadal ma...

ROZHOVOR S MICHALOM TAGAJOM

1. Pochádzate z kresťanskej rodiny. Kedy ste prežili obrátenie?

U nás doma bývalo zhromaždenie, ale keď som nastúpil do učňovskej školy a dostal som sa z dediny do mesta, začal som žiť svojvoľne. Myslel som si, že celý svet je môj. Zabudol som na všetko dobré. Ale milosť Božia bola väčšia ako moje poblúdenie. Pán Ježiš prišiel za mnou do zamestnania, ako za Matúšom na colnici. Ako 18 ročný som pracoval v Čechách, v najväčšom chemickom závode v strednej Európe (bývalé Stalinove závody), keď sa mi stal pracovný úraz. Priotrúvil som sa plynom a prebral sa v nemocnici. Bol to pre mňa Boží hlas a rozhodol som sa: Idem domov! Krátko po mojom príchode začalo v Sládkovičove a okolí prebudenie a zasiahlo aj mňa. V nedeľu poobede 17. marca 1957 Pán Ježiš spečatil moju vieru. Som vďačný, že aj ja patrím medzi tých, ktorí už 51 rokov kráčajú s Pánom Ježišom Kristom.

2. Ako spomínate na obdobie totality?

Bolo to obdobie, kedy len opravdiví kresťania šíрили evanjelium. Ale aj v ťažkých podmienkach Pán dával verným silu a múdrosť. Viacerí sme boli sledovaní a predvolávaní štátnymi orgánmi na výsluch. Za ťažkých podmienok sme napísali (vytvorili) spevník: "Piesne prebudenia" a pre náš zbor „Duchovné piesne." Preto sú nám tieto piesne také vzácne, že sa vytvorili za nebezpečných čias.

3. Čo pre vás znamená zhromaždenie?

Zasľúbenie pre zhromaždenie je v 1. Jána 1, 7: „Keď chodíme vo svetle, ako je On vo svetle, máme obecnosť jeden s druhým a krv Ježiša Krista, jeho Syna, očisťuje nás od každého hriechu." Pán Boh prikázal v spoločnom zhromaždení aj požehnanie. Bol by som rád, keby ľudia uverili tomu, že keď neprídu do zhromaždenia, ukracujú sa o toto požehnanie. Som vďačný za tých, ktorí vedú cez týždeň odložiť robotu a prísť do zboru. V zhromaždení prežívame aj uzdravenie, prežil som ho pred niekoľkými rokmi pri piesni: „Bol to môj veľký nádherný deň." V Božej prítomnosti spoznávame tiež svoj hriech, ako Izaiáš. Potrebujeme mať vážny záujem o Božie slovo a keď prideme domov, máme o ňom rozmýšľať a prežívať ako ovečka, inak to bude bez úžitku.

4. Čo vás v poslednom čase oslovuje?

Že milosť je Božia, že je večná a vyučujúca. A jedna pieseň od Wesleya: „Aký to div, Pán hľadal ma" (na CD - vianočnej prílohe k Ohnisku je pieseň v angličtine a češtine, pozn.red.). Doporučoval by som ju do každého zboru, a to nielen v našej cirkvi, ale do všetkých cirkví.

5. Máte knihy, ktoré rád čítate?

Po Biblii asi najviac Heslá. Tieto ranné úvahy sú vynikajúce v tom, že autormi sú Slováci, Česi, a nie zahraniční kazatelia z ďalekej Ameriky alebo Anglicka, ktorých nepoznáme. Aj v našom zbore pripomínam čítanie Hesiel, lebo sú naše! Tým, že autorov poznáme, môžeme sa za nich aj modliť. Sú to autori zo štyroch evanjelických cirkví: z AC, BJB, CB a ECM.

6. V posledných rokoch organizujete Stretnutia bývalých stanovákov. O čo vlastne ide?

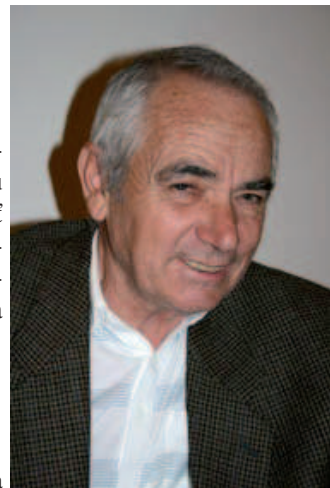
Po 40-tych rokoch sa z milosti Božej obnovili stretnutia, na ktoré chodili (najmä do Važca) ľudia z rôznych denominácií z celého Československa a prežívali duchovnú obnovu a zvláštnu Božiu milosť. Posledné roky sa stretávame v lete na Liptove a na jeseň v Seredi.

Sme už starší ľudia, preto sme radi, že na stretnutia prichádzajú aj

mladí, ktorí vyznávajú, že je dobre byť medzi pomazanými. Mojou veľkou túžbou je povzbudzovať ľudí, aby slúžili Pánovi a nasledovali Ho. Mám veľkú radosť, keď vidím, že ľudia sú zapálení pre Pána Ježiša Krista.

Ďakujeme za rozhovor.

redakcia

6. apríla 2008 – brat Michal Tagaj sedemdesiatročný!

Vďaka Bohu, že v živote každý z nás stretne niekoľko naozaj vzácných ľudí - kresťanov, ktorí sa nám stanú príkladom v svojom osobnom živote a obohatia nás. Môžeme smelo a pravdivo vyznať, že na poprednom mieste v rade takých stojí brat Michal Tagaj zo Seredi.

Prečo je pre nás vzácný?

Predovšetkým preto, že nám je bratom a priateľom skrze vieru v Trojjediného Boha, ktorý nás spasil obetou svojho Syna Ježiša. Brat Michal neraz vyznal, že nebyť tejto záchrany, jeho život by sa mohol úplne inakšie odvíjať. Zachránil ho od rôznych nástrah. To je významné a nám blízke svedectvo, ktorému veľmi dobre rozumieme, lebo sa aj nás týka.

Potom preto, že mu Pán Boh dal veriacu manželku Elenu, s ktorou vychovávali svoje deti v Božej bázni, vodili ich do zhromaždenia s modlitbou na perách, aby Duch Svätý pôsobil. To považoval za absolútnu rodinnú prioritu; v tom nám bol a je príkladom. V zbore nikdy bezdôvodne nechýbal a kázal vždy, keď to bolo potrebné, službu neodmietal.

Brat Michal i celá rodina Tagajovcov miluje kresťanskú hudbu a piesne. Vždy podporoval svojich, ale aj mládež a dospelých v zbore, aby bohato obetovali na slávu Pánovi obet času i finančných prostriedkov, len aby veriaci „piesňou chválili Božie meno a velebili ho chválospevom“ (Ž 69,31), a to aj „piesňou novou“ (Ž 96,1 Zj 5,9 a inde). Zostal mladý pochopením pre piesne mladých.

Brat Michal je však vzácný dar pre celú cirkev aj v tom, že už veľa rokov slúži ako člen Rady ECM SO. Na zasadnutiach veľa nerozpráva a predsa jeho prítomnosť je pre predsedajúceho a všetkých prítomných posilou, lebo každý prejav odzrkadľuje Božiu lásku v jeho srdci. Veríme, že tá istá Božia láska pôsobila i na oficiálnych zastupovaniach cirkvi na zasadnutiach Výboru Združenia evanjelických cirkví i pri rôznych štátnych slávnostných príležitostiach, ako boli napr. prijatia u pána prezidenta SR, predsedu vlády alebo predsedu parlamentu.

Milý brat a priateľ Michal, ako Ty dobre vieš, sedemdesiatka je veľmi významný medzník v živote každého človeka (Ž 90,10). Roky sa síce mňajú, ale Božia vernosť je stála. Sprevádzala Ťa doteraz a Ty si ostal verný. Verný človek má prisľúbené požehnanie (Pr 28,20). Prajeme Ti, aby si z bohatstva Božieho požehnania žil aj naďalej po celý čas života, ktorý má pre Teba Pán pripravený.

V láske a vďačne,

Robert Zachar

Pavel Procházka

členovia Rady ECM SO

Alternatívna medicína vo svetle Biblie (záver)

Jediná cesta

Na základe biblickej pravdy sa usilujeme objasniť pojmy alternatívnej medicíny. V každom prípade skúmame strom a jeho korene, pozadie a ovocie. Som presvedčená o tom, že v Písme máme dostatok oporných bodov, aby sme boli správne informovaní. Môžeme preskúmať nielen javy, ale aj duchov. Lebo „Božie slovo je živé a účinné, ostrejšie ako akýkoľvek dvojsečný meč“ (Žid 4, 12). Ním sa dá oddeliť to, čo je dobré, teda podľa Jeho vôle, od toho, čo je zlé, teda proti Jeho vôli a pre nás nebezpečné. Pri skúmaní nadprirodzených vecí vychádza naše stanovisko z nasledovných základov: Podľa biblického učenia je iba jedna legálna, dovolená cesta, jediný spôsob komunikácie s nadprirodzeným svetom: Prostredníctvom Ježiša Krista.

Ježiš povedal: „Ja som cesta i pravda i život“ (J 14, 6). Čiže jediná možnosť ako sa priblížiť k Bohu a dostať sa do Jeho blízkosti je prijať Ježiša. Každý **iný spôsob je v Jeho očiach ohavnosťou**, teda nemôže viesť k Nemu.

„Nech sa teda nenájde u teba taký... ani veštec, ani vykladač znamení, ani hádač, ani čarodejník, ani zaklínač, ani vyvolávač duchov, ani vedomec, ani kto by sa vypytoval mŕtvych. Lebo je Hospodinovi ohavný každý, kto činí tieto veci“ (5M 18, 10-14)

Tieto výrazy dokáže každý z nás preložiť do súčasného jazyka. Prežívame ich renesanciu. Sú veľmi módne: Kadejaké poverby, horoskopy, veštenie, vyvolávanie duchov, stretnutia s tajomnými silami. Ľudia sú ochotní pristúpiť na akékoľvek okultné tzv. liečebné postupy zahalené do plášťa vedeckého názvu.

Tak ako pred tisícami rokov, aj dnes **Boh Biblie zakazuje človeku čarodejníctvo**.

Samotný fakt, že Boh niečo zakazuje je dôkazom, že to funguje. Ak zakazuje, tak je to uskutočniteľné, ale škodlivé a nebezpečné. Ani Boh nám nechce zakázať niečo dobré, ale chce nás ochrániť pred veľkým nešťastím.

Ak človek obíde Ježiša, obíde dvere. Ak sa pokúša získať spojenie so svetom duchov, ktorý nás obklopuje, používa ilegálne, zakázané cesty. Dostáva sa tak do styku so zlými mocnosťami, s démonmi a Satanom. Aj vyššia inteligencia Jéhoho Silvu nie je nik iný než zlodej v podobe anjela svetla. K spojeniu s ním dochádza obídením Ježiša.

Čo je našou úlohou?

Ježiš nás poslal **do tohto sveta** s jasnou úlohou: „Vy ste svetlo sveta“.

1. Sme teda svetlo. Preto musíme tieto veci poznať, byť dobre informovaní a vedieť sa orientovať. Majme sa na pozore, pretože prichádzame do styku s temnými a nebezpečnými silami.

2. Musíme zosúladiť svoje poznatky s tým, čo robíme. To znamená strániť sa každého zla (1 Tes 5, 22). Nikdy a za žiadnych okolností sa nepodrobiť nijakému z týchto liečebných postupov.

3. Ak sme náhodou niekedy v minulosti niečo z toho „skúsili“, či už vedome alebo nevedomky, prinesme tento hriech Pánu Ježišovi a vyznajme ho. Prosme Ho, aby nás oslobodil. Aj pre nás platí to, čo povedal apoštol Pavel v Aténach:

„Boh skončil s časom nevedomosti a teraz ľuďom hlása, aby všetci a všade konali pokánie“ (Sk 17, 30).

Nestačí len ukončiť akupunktúrnú liečbu, masáž chodidla, Silvovu metódu alebo prestať cvičiť jogu. Lekárska veda v súčasnosti nepozná prostriedok na odstránenie získaného ožiarenia. Ale spod vplyvu okultizmu je možné sa oslobodiť v Ježišovi Kristovi. Žime ako deti svetla a využime každú príležitosť, aby sme upozornili tých, čo žijú v tme. Nikdy si nemyslíme, že to nie je našou vecou. Keď o niekom vieme, že vyskúšal niektorú z okultných praktík alebo sa to chystá urobiť, uvedomme si, že o tom vieme nie náhodou. Je našou úlohou upozorniť ho na nebezpečenstvo.

Možno je lepšie nehovoriť o negatívach, ale povedať: „Viem o lepšom prostriedku“. A potom už môžem hovoriť o evanjeliu. Ježiš Kristus nám „dá výrečnosť a múdrosť“ (L 21, 15). A tomuto zaslúbeniu môžeme veriť.

Jedna stará pani sa môjmu kolegovi - lekárovi pri vyšetrení zdôverila, že sa snažila osvojiť Silvovu metódu, ale nedokázala sa dostať na hladinu alfa. Nato môj kolega povedal: „Viem o jednom mieste, kde sa môžete dostať nielen po alfu, ale až po Omegu. Len príďte k nám do kostola. Uvidíte.“ „A prečo? Je to také dobré?“ spýtala sa. „Áno, veľmi dobré. Vyskúšajte to.“

Výzbroj svetla

Na začiatku tejto štúdie bola reč o zbraňoch a výzbroji. Apoštol Pavel radí: „Ale my, čo patríme dňu budme triezvi, oblečme si pancier viery a lásky, a ako prilbu nádej spasenia“ (1Tes 5, 8)

Pancier viery potrebujeme, aby sme boli schopní viac veriť Bohu, ako nepriateľovi. Aby sme viac verili Bohu **ako svojim skúsenostiam**.

Preto potrebujeme aj nádej spasenia. Udalosti nášho pozemského života, celú jeho realitu musíme vnímať vo svetle večnosti. Musíme sa na svoj život dívať z Božej perspektívy. Tak dokážeme v našich chorobách a telesných problémoch vidieť ich skutočnú hodnotu. Naše telesné zdravie, či oslobodenie od chorôb a bolesti je dobré. Ale len vtedy, ak to neohrozuje náš večný život. Lebo ten je pre nás oveľa dôležitejší. Preto neprijímame žiadnu pomoc od diabla! „Veď čo osoží človeku, ak získa aj celý svet, ale svojej duši uškodí?“ (Mk 8, 36)

Pancier lásky je veľmi potrebný vo vzťahu k našim blíznym. Prosme o srdce plné zachraňujúcej Božej lásky voči nevedomým, oklamaným a zvedeným blíznym, členom rodiny, susedom či kolegom. Potrebujeme Božiu lásku, aby nás nič neodradilo od služby prebúdzania. Naša bdelosť nie je samoučelná. Má význam vtedy, keď jej cieľom je misia. Proti dobre organizovanej širokospektrálnej uspávacej službe nepriateľa musí stáť služba prebúdzania. Buditeľskú službu môžu vykonávať len tí, čo „patria dňu“, teda „synovia svetla“.

Uverejnené s povolením autorky
MUDr. Judith Erdélyiovej.

Knižku „Alternatívna medicína vo svetle Biblie“ je možné si zakúpiť na adrese: Misijná spoločnosť evanjelia Ježiša Krista, Púpavová 4, 841 04 Bratislava

AKO SME PREŽILI SVETOVÝ DEŇ MODLITIEB

Ako najlaskavejší hosťiteľ vo svojom dome, tak nás víta Pán Ježiš. Myslím, že niečo podobné sme prežili na SDM v zbore Víťazstvo v Trnave. Viem, že to bolo náročné pripraviť, aj keď vďaka Bohu materiály sa dajú objednať už vopred. Som rada, že dve sestry si to zobrali na starosť a modlitebný večer pekne pripravili. Zapojili nielen sestry z Trnave a Serede, ale aj deti a prítomných bratov. Vždy, keď sa v prvý marcový piatok stretávame, musím si zaspomínať na moje prvé SDM. Bolo ešte za totality a vtedy organizačnú časť mali sestry od baptistov, kde sa stretnutie aj konalo (Palisády, Bratislava). Sestra, ktorá stretnutie viedla, nás podobne privítala na modlitebnom stretnutí, ako som spomínala v prvej vete. Možno, že preto tak čakám na SDM každý rok.

Tento rok tému pripravili ženy z Guyany. Spolu s nimi sme sa tešili, keď sme sa striedali pri čítaní toho, čo pripravili. Pekný bol príbeh o Márii a Marte, ktoré pozvali Pána Ježiša do svojho domu. Nezabúdam na pieseň, ktorú niekedy spievame: Ó šťastný je to dom, kde ňu prijali, Priateľu duší, Pane Ježišu. Aj dnes je dôležité osobne pozývať Pána Ježiša do našich sŕdc, domovov, aby s nami prebýval so Svätým Duchom. Ďakujem Mu za to, že sme mohli počas SDM prijímať Božiu nekonečnú lásku a Jeho moc. Znovu som sa presvedčila, že múdrosť pred Bohom je bázeň pred Pánom.

Elena Tagajová

Obchodník s topánkami - misionárom

1. časť

História ho zaraďuje medzi Wesleyho a Whitfielda a svedčí o ňom, že bol nástrojom veľkého duchovného prebudenia v rokoch 1870-1880. Dwight Lyman Moody bol jednoduchý človek s Bibliou v ruke, ktorý kázal staré evanjelium, ale novými metódami. Nazvali ho aj kráľom evanjelistov. Jeho obdivovatelia tvrdia, že počas svojho požehnaného života okradol peklo najmenej o milión duší. Počas svojej evanjelizačnej služby nezabúdala ani na prácu s deťmi.

Mladý Moody pracoval najskôr ako obchodník s topánkami. Keď mal 24 rokov, rozhodol sa stať sa misionárom. Viedlo ho k tomu aj svedectvo jedného ťažko chorého učiteľa nedeľnej školy, ktorý nemal pokoj, kým neprivedol všetkých svojich žiakov ku Kristovi. Toto urobilo na Moodyho veľký dojem. On, ktorý sa chcel stať miliónárom, bol naplnený úžasom, keď spoznal, že je na svete niečo oveľa cennejšie a slávnejšie, ako zhŕňať doláre. Nebol to však ľahký krok. Ako obchodník mal Moody vysoký príjem, ako misionár musel zo začiatku žiť len z toho, čo si našetril.

Na začiatku svojej práce si Moody prenajal v chráme Plymouth štyri lavice, ktoré potom každú nedeľu zaplnil mladými ľuďmi, ktorých pozval z krčiem a z rohov ulíc. Neskôr prenajal dvoranu v inej časti mesta a začal tam veľkú prácu nedeľnej školy. Ukáznivý veľký počet uličníkov nebolo jednoduché. Skrotiť ich mohol nejakou činnosťou, a tak ich nechal spievať piesne. Ich spev bol však veľmi silný, pretože títo mladí chlapci mali silné pľúca.

Počet žiakov v nedeľnej škole veľmi rýchlo rástol. A čo bolo tajomstvom takejto výsledku? Čím horší bol niektorý chlapec, tým viacej bol Moody k nemu milší, urobil všetko možné, len aby ho získal. Raz poprosil jedného zo svojich priateľov, aby mu aspoň hodinu pomáhal v práci na „jeho ovečkách.“ Priateľ mu odpovedal: „Čože?! Aké ovečky? Veď to sú hotoví vlci!“ I napriek tomu všetkému vychoval Moody z týchto uličníkov užitočných mužov aj statočných úradníkov. Jeho zásadou pri získavaní duší bolo: „Keď dáme ľuďom pocítiť, že ich milujeme, nebudeme mať prázdne kostoly.“

Kázal som veľkému zástupu ľudí z mesta i z Charltonu, dediny vzdialenej šesť míľ od Tauntonu. Pred časom sa všetci roľníci zaviazali, že prepustia každého a nebudú zamestnávať nikoho, kto bude počúvať metodistických kazateľov. Proti Bohu sa však nedá bojovať. Jedného z ich vodcov krátko nato premohla pravda a žiadal práve týchto mužov, aby v jeho dome kázali. Mnohí z jeho kolegov prišli, aby počuli, prišlo i služobníctvo a robotníci. Tak boli zmarené úklady satanove a Božie slovo sa rozmáhalo a víťazilo.

z Denníka Johna Wesleya

WE - WEE - WEEE

MINIRUBRIKA O ZAUJÍMAVÝCH A UŽITOČNÝCH
WWW-STRÁNKACH.

MÔŽEŠ SEM PRISPIEŤ AJ VLASTNÝMI ODPORÚČANIAMÍ, KTORÉ ČAKÁME NA ADRESE effatha@umc.sk !

Dnes odporúčame:

<http://scrapbooking-mirabeel.blogspot.com>

...šikovná stránka, síce po poľsky, no keď sa trochu posnažíš, dá sa z toho vyzrozumieť takmer všetko. Nájdeš tu návody na veľmi populárny „art“ – SCRAPBOOKING – nevieš čo to je? Pozri si tú stránku a nechaj sa inšpirovať...

OZNAMY

Dary na OHNISKO

Od februára do 18. marca 2008 prispeli:

Dovalovská Zuzana, Réca

Ládiová Mária, Bratislava

Matejková Anna, Senec

Ollerová Margita, Sklené

Procházka Pavel, B.Bystrica

Procházková Miroslava, B. Bystrica

Sedláková Mária, Bratislava

nemenovaný darca z Bratislavy

spolu: 2000,- Sk

zbor Banská Bystrica: 1000,- Sk

Spolu: 3000,- Sk

Ďakujeme veľmi pekne!

Sestra Marta Poláková a brat Juraj Kašík nám poslali pohľadnice s poďakovaním za posielanie Ohniska a za CD. Niektorí ste nám poďakovali osobne. Ceníme si to a povzbudzuje nás to v práci. Ďakujeme!

Oprava

Do „Indiánskej modlitby“ (február 2008, str.3) sa vlúdila chyba. V ôsmom riadku nemalo byť „zmyselné“, ale zmysluplné budovanie.

(1) (2) dať odpoveď každému, kto by vás (3) o zdôvodnenie nádeje, ktorá je vo vás.				Pomôcky: help, asaul, Rokl	pomoc (angl.)	humus (lat.)	1	kozácky stotník, jesual
				ústa (pejor.hov.)				
				český klavírista				
Autor: Ringo	Dezider (dom.)	2	žiak 5.triedy	Pomôcky: ratrak, nail, Urij	Romulusov brat stroskotaná loď			
doppel (skr.)				rus.muž. meno (Vladislav)				
skratka súhvez. Eridanus				rukopis (skr.)		na tomto mieste premyslená predstava		
				držiteľ inv. kupónov				
3		I				spieval (bás.) vlk z Knihy džungle		
odborník v optike					alignátové vlákna(skr.) Uriáš (rus.meno)			MOV Kene
Pomôcky: Umo, EAK, YK	klepetovec minúta (skr.)			prstom upozomí Kainov brat				
olejnata plodina				prenájom plúži				
4 rimsky			otíkol			MOL Sýrie vydávala rozkazy		
			palác (zastar.)					
nedaj najavo							kolotanie	nápadne
	klíne (angl.)				zeleno-hnedá farba (voj.unifor)	cudz.predp. ekológia		
	planéta sln.sústavy					obvodný výbor		
dĺžkové miery				cenina				
				ťahaj meč z pošvy				
Adolf (dom.)				topila pri vys.teplote				
				rádio-lokátor				
stroj na úpravu lyž.svahov						prístroj na meranie mors.hlbok		
zosekol si						pero na ozdobné pismo		

Vydáva:
Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava

Tel./fax: 02/5441 4468
eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk

Mesačník Ohnisko vychádza bezplatne desaťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 18,- Sk + poštovné.
Prispieť môžete na č. účtu UnicreditBank:
6611690001/1111
VS: 914 700
alebo poštovou poukážkou. Ďakujeme.

Redakčná rada:

šéfredaktor: Milena BELKOVÁ
redaktori: Antónia HALAČIOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Filip VESELÝ
Marta ZÁLESKÁ
design: Lenka PROCHÁZKOVÁ